

[Jørgen Winther]

Det er faktisk sådan, at mange praktiserende læger er meget omkostningsbevidste. Når man tænker på, at den praktiserende læge kan udføre denne gynækologiske undersøgelse for et meget lille beløb, mens det hos en gynækolog koster omkring 300 kr., er der altså i baghovedet hos nogle praktiserende læger noget, der siger: Jamen dette drejer sig bare om en rutinemæssig undersøgelse, og derfor forsøger de at overtale kvinden til at få foretaget undersøgelsen hos den praktiserende læge. Og dette sker altså ud fra omkostningsbevidste hensyn.

Hvis man undersøger praktiserende lægers adfærd, er der altså nogle, som har en meget, meget høj grad af henvisning til forskellige speciallæger, og andre har meget få henvisninger. Hvad angår de praktiserende læger, som prøver at holde på patienten, vil jeg sige, at det kan man have forskellige politiske holdninger til. Jeg synes sådan set, det er prisværdigt, at man gør det, og jeg tror også, det er medvirkende til, at OECD kan skrive i sin rapport, at Danmark har et af de mest effektive og billigste sundhedsvæsener overhovedet.

Men hvis en læge har den holdning, at han/hun ikke vil videresende patienter til speciallæge, uden at det er strengt nødvendigt, så får kvinderne altså en mulighed i den nye sundhedslov.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

For det første har jeg så god erfaring med praktiserende læger, så meget respekt for dem, at jeg er sikker på, at de fleste af dem vil sætte hensynet til patientens ønsker højere end hensynet til samfundsøkonomien, og det synes jeg de gør ret i.

For det andet vil jeg gerne sige til fru Kirsten Lee, at jeg føler, det er fuldkommen misvisende at tale om retten til at gøre, som man vil, når gennemførelsen af denne ret er afhængig af, om den enkelte har økonomi til at bruge sine rettigheder eller ikke har det.

(Kort bemærkning).

Tove Niemann (FP):

Jeg vil gerne imødegå det, hr. Jørgen Winther sagde. For der er stadig væk valgmuligheder. Hvis en kvinde eller en mand – for jeg synes ikke, vi skal hæfte os så meget ved kvindesyg-

domme – har en læge, der gang på gang nægter vedkommende henvisning til en speciallæge, kan man jo bare skifte læge. Før kunne man kun skifte læge én gang om året, nu kan man gøre det hvert halve år. Yderligere er det sådan, at hvis man ikke kan med sin huslæge og ikke kan komme overens, er der store muligheder for at skifte læge hurtigere end inden for det halve år.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Det er også hr. Jørgen Winthers bemærkning, der kalder mig herop, og jeg har to bemærkninger at gøre.

Jeg forstod ikke helt det, hr. Jørgen Winther sagde om de mange henvisninger fra nogle praktiserende læger, og så var der andre praktiserende læger, der var mere ansvarsbevidste. Jeg forstår godt, at det siges – og det er sikkert også rigtigt – at der er nogle praktiserende læger, der giver for mange henvisninger, men jeg vil gerne spørge: Hvor står der i dette lovforslag, at man forsøger at dæmme op for den praktiserende læge, der giver mange henvisninger? Jeg kan i hvert fald ikke finde nogle bestemmelser i lovforslaget om det overhovedet.

Det andet, jeg gerne vil sige, er, at holdningen hos hr. Jørgen Winther som praktiserende læge – hvis jeg må have lov at sige det også – bekymrer mig meget.

Formanden:

Det er ikke tilladt at henvise til medlemmernes erhverv.

Torben Lund (S):

Det beklager jeg.

Jeg forstod hr. Jørgen Winthers udtalelser sådan, at der skulle være nogle praktiserende læger, som ville afslå en kvindes ønske om at blive behandlet af en kvindelig gynækolog, hvis kvinden ville føle sig mere tryk ved det. Mener hr. Jørgen Winther virkelig, at der skulle være praktiserende læger, som ville afslå et sådant ønske? I bekræftende fald må det i hvert fald være en meget lille gruppe, og så vil jeg anbefale fru Tove Niemanns henstilling om, at det nok var på tide, at den pågældende kvindelige patient fandt en ny praktiserende læge.